

கயமையை வேரறுக்கும் கடமையாற்றுவோம்!

போற்றுதல்களும், புகழாரங்களும்

ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வரும் அரசியல் திருவிழா வந்துவிட்டது. ஏழைகளே நீங்கள்தான் எஜமானர்கள், விவசாயிகளே நீங்கள்தான் பசியாற்றும் வள்ளல்கள், தொழிலாளிகளே நீங்கள்தான் சமுதாயத்தை சீரமைக்கும் சிற்பிகள், ஆசிரியர்களே நீங்கள்தான் அருமைநிறை குருமார்கள், அரசு ஊழியர்களே நீங்கள்தான் அரசு இயந்திரத்தின் அச்சாணிகள் என்ற போற்றுதலுக்கும், புகழாரங்களுக்கும் தேர்தல் முடியும் வரை பஞ்சமிருக்காது. வானத்தை வில்லாக்கி, வரப்புகளை கயிறாக்கி, வங்கக்கடலை அம்பாக்கி, வாழ்க்கையை செம்மையாக்கும் வாக்குறுதிகள் இனி தெருவெல்லாம் எதிரொலிக்கும்.

தேர்தல் நேரத்து தீடீர் பாசம்

நான்காண்டுகளாகத் தெரியாத வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழ் உள்ள ஏழைகள் இப்போது திடீரென கண்டறியப்பட்டு அவர்கள் இந்த ஆண்டு இரண்டாயிரம் ரூபாய் பெற்றுக்கொள்ள மாநில அரசு செய்துள்ள ஏற்பாடுகளும், வாடிய பயிர்களுடன் வாடிப்போய்விட்ட விவசாயிகளை நான்காண்டு களாக கண்டுகொள்ளாத மத்திய அரசு இப்போது அவர்களைத் தேடிப்போய் ஆறாயிரம் ரூபாய் மானியத்தை மூன்று தவணைகளாக கொடுக்க முன்வந்துள்ள கோட்பாடுகளும் பொது மக்களை உணர்ச்சி வசப்பட வைத்து மத்திய, மாநில அரசுகள் மீது கரிசனத்தை ஏற்படுத்தி விடும் என்ற அரசியல் கணக்கு செயல்முறைக்கு வந்துள்ளது.

ஏன் இந்தக் கையேடு?

தேர்தல் விதிமுறைகள் நடைமுறைக்கு வந்து தெரு முனைகளில் வாகன தணிக்கையும்,

“அண்ணே, நீங்க
தான் எங்கள் எஜமான்.
நீங்கதான் சிற்பி.
நீங்கதான்
அரசாங்கத்தின்
அச்சாணி...
வாங்கண்ணே வந்து
எங்களுக்கு
ஓட்டு
போடுங்கண்ணே...”

விதிமீறல்கள் மீது நடவடிக்கைகளும் அறிவிக் கப்பட்டிருந்தாலும் அதையும் மீறி வாக்காளர் களுக்கு வழங்கப்படும் அன்பளிப்புகளையும், டோக்கன்களையும், பணமுடிப்புகளையும் தேர்தல் ஆணையத்தால் தடுத்துவிட முடியாது என்ற அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை பாமர வாக்காளனும் புரிந்து வைத்திருக்கும் ஜனநாயகம்.

இவற்றையெல்லாம் தாண்டி நான்கரை ஆண்டுகால ஆட்சியால் இந்த தேசத்திற்கும் மக்களுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள நன்மை தீமை களையும், களத்தில் உள்ள கட்சிகளின் கடந்த கால செயல்பாடுகளையும், நிகழ்கால நடவடிக்கைகளையும் மதிப்பீடு செய்து நாட்டி லுள்ள பிரச்சனைகளுக்கு சரியான தீர்வினை அளிக்கக்கூடிய கட்சிகளுக்கு வாக்களிக்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் மத்திய அரசும், மாநில அரசும் மக்களுக்கு செய்துள்ள நன்மை தீமைகளையும், மற்ற அரசியல் கட்சிகளின் செயல்பாடுகளையும் பட்டியலிட்டு, பெரும் பான்மையான இளைய தலைமுறை, பாமர மக்கள், கூலித்தொழிலாளர்கள், ஒப்பந்த தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், வியாபாரிகள் என அனைத்து தரப்பினருக்கும் வாக்களிப்பின் அவசியத்தை உணர்த்தி அவர்களை சிந்திக்க வைத்து சீர்தூக்கிப் பார்த்து சரியான வேட்பாளர்களுக்கு வாக்களிக்க வைக்க வேண்டியது அரசு ஊழியர்கள் ஆசிரியர்களின் கடமையாகும். கடந்த நான்கரை ஆண்டுகால மத்திய ஆட்சி மற்றும் தற்போதைய மாநில ஆட்சி இவற்றோடு பிற அரசியல் கட்சிகளின் செயல்பாடுகள் குறித்த ஒரு அலசல்தான் இந்தக் கையேடு.

தமிழகத்தின் தலைவியை நிர்ணயிக்கும் இடைத்தேர்தல்

இந்தத் தேர்தல் நாடாளுமன்றத்திற்கான தேர்தல் என்பதால் தேசியப் பிரச்சனைகளை முன்னிறுத்தி இப்பரிசீலனையை மேற்கொள்ள வேண்டி யுள்ள அதே தருணத்தில் தமிழ்நாட்டில் உள்ள 18 தொகுதிகளுக்கான இடைத்தேர்தலும் (இது 21 ஆக கூடுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளும்

“இந்த முறை அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள், ஓய்வூதியர்கள் பொதுமக்கள் அனைவரும் நூறு சதவீதம் வாக்களிக்கணும். பணத்துக்கு, பரிசுப்பொருட்களுக்கு விலைபோகாம, யாருக்கு வாக்களிச்சா அரசு ஊழியர்கள் ஆசிரியர்களுக்கு, நாட்டுக்கு நல்லது நடக்கும்னு யோசிச்சு மறக்காம வாக்களிங்க.”

4 | அகில இந்திய மாநில அரசு ஊழியர் சம்மேளனம் (AISGEF)

உள்ளன) நாடாளுமன்றத் தேர்தலுடன் நடைபெறுவதும் இதன் முடிவுகள் தமிழகத்தில் ஆட்சிமாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய வல்லமை கொண்டவை என்ற புரிதலின் அடிப்படையிலும் மாநில கட்சிகள் தேசிய அளவிலும் மாநில அளவிலும் மேற்கொண்ட நிலைப்பாடுகளை நாம் சீர் தூக்கிப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. அத்தகைய பரிசீலனைக்கான சில அடிப்படை விஷயங்களை அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஓய்வு பெற்ற அரசு ஊழியர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு சேர்ப்பதும் இப்பிரசுரத்தின் நோக்கம்.

வசீகர வாக்குறுதிகளால் ஏமாற்றப்பட்ட மக்கள்

இப்போது மத்தியில் ஆளும் அரசு சென்ற தேர்தலில் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு அளித்த தேர்தல் வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றவே முடியாதவை என்றபோதிலும் அதை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன விதத்தால் பெரும் பான்மை மக்களை மட்டுமல்ல நடுநிலையாளர்களையும் கூட “சொன்னபடி செய்துவிடுவார்கள் போலிருக்கிறதே” என்ற நம்பிக்கையை அவர்கள் மீது ஏற்படுத்தி ஆட்சிக்கட்டிலில் அமர வைத்தது.

சென்ற தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போது அக்கட்சி மக்களை மூன்று பிரிவினராக பிரித்துக் கொண்டது. அதாவது ஏழைகள், நடுநிலையாளர்கள், இளைய தலைமுறையினர். இந்த மூன்று பிரிவினருக்கு ஏற்றபடி வாக்குறுதிகள் உருவாக்கப்பட்டன.

முதலாவது, அரசியல்வாதிகள் ஊழலில் சம்பாதித்த கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை வெளி நாட்டு வங்கிகளில் பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பதை கண்டுபிடித்து அவற்றை இந்தியா கொண்டுவந்து ஒவ்வொரு இந்தியக் குடிமகனின் வங்கிக் கணக்கிலும் சுமார் ரூ.15,00,000/- செலுத்துவதை பதவியேற்றதிலிருந்து 100 நாட்களுக்குள் செய்து முடிப்பதாகவும், இரண்டாவதாக ஊழல் செய்தவர்கள் எவ்வளவு செல்வாக்கானவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்றும், மூன்றாவதாக, ஆட்சிக்கு வந்ததும் ஆண்டுக்கு 2கோடி இளைய தலைமுறையினருக்கு வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தருவதாகவும் உறுதி கூறப்பட்டது.

“இப்போதும் சொல்கிறோம், உங்கள் வங்கிக் கணக்கில் ரூ.15 லட்சம் போட நாங்கள் தயார். வருமான வரி 30% ஜி.எஸ்.டி. 30% பொழுது போக்கு வரி 20% சேவை வரி 10% செஸ் 10% கட்ட நீங்கள் தயாரா?”

ஆனால் இந்த வாக்குறுதிகளில் ஒன்றுகூட இந்த ஐந்தாண்டுகளில் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதை இந்தியாவில் உள்ள 130 கோடி மக்களும் உணர்ந்துள்ளனர். இது குறித்து கேள்வி கேட்டால் வாக்குறுதிகள் என்பவை தேர்தல் நேரத்தில் கூறப்படும் கற்பனைகள் அவற்றை சீரியஸாக எடுத்துக்கொண்டு ஏன் நிறைவேற்றவில்லை என்று கேள்வி கேட்கக்கூடாது என்றும், சென்றமுறை வென்ற கட்சி மட்டும் தான் கொடுத்த தேர்தல் வாக்குறுதிகளை அப்படியே நிறைவேற்றி விட்டதா என்ற சந்தர்ப்பவாத சமாதானமும் தான் ஊடகவியலார்களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் கிடைத்த பதிலாகும்.

இவர்கள்தான் நம் ஆட்சியாளர்கள்

நாம் ஆட்சியாளர்களைப்பற்றி அளவீடு செய்ய வேண்டிய தருணம்தான் இது. ஆட்சியாளர்கள், மத்தியில் இருந்தாலும் மாநிலத்தில் இருந்தாலும் அவர்கள் சிந்தனைப் போக்கு சிறிதளவும் மாறாது என்பதற்கான சாட்சிகள் தான் கடந்த நான்கரை ஆண்டுகள் நாம் கண்ட காட்சிகள். ஒருபுறம் உடலுழைப்பு தொழிலாளர்களின் குறைந்தபட்ச தினசரி கூலி ரூ.600/- (அதாவது குறைந்தபட்ச மாத ஊதியம் ரூ.18000/-) ஆக நிர்ணயிக்க வேண்டும், பட்டம் பெற்ற வேலையற்ற இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வேண்டும், அரசுத் துறைகளில் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்கு தற்போதைய விலைவாசிக்கேற்ற ஊதிய மாற்றம் வேண்டும், விவசாயிகளின் வருமையுடன் கூடிய வேதனையான வாழ்க்கைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும், என்றெல்லாம் பல்வேறு அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள், தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் என அனைத்து வர்க்கப் பிரிவினரும் போராடினார்கள்.

ஆனால், ஆட்சியாளர்களே தங்களுக்குத் தாங்களே (நாடாளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்) வரைமுறையற்ற சம்பளம் மற்றும் சலுகைகளை வழங்கிக் கொண்டார்கள். உச்சநீதிமன்ற, உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் மற்றும் தேர்தல் ஆணையர்களுக்கு மாதம் ரூ.2.50 லட்சமாக சம்பளத்தை உயர்த்தி வழங்கி அதை 2016 ஜனவரி 1 முதல் முன்தேதியிட்டு வழங்கினர்.

“நாங்கள் ஊழலை ஒழிப்போம் என்று எப்போதும் சொன்னதில்லை. 'ஊழலை ஒளிப்போம்' என்று வேண்டுமானால் சொல்லியிருப்போம். சந்தேகம் இருந்தால் சென்டரல்ல கேட்டுக்கங்க.”

6 | அகில இந்திய மாநில அரசு ஊழியர் சம்மேளனம் (AISGEF)

ஆனால் தொழிலாளர் நலன், விவசாயிகள் கடன், அரசு ஊழியர்கள் ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய சட்டப்படியான ஊதிய மாற்ற நிலுவைகளைப் பற்றி இவர்கள் யாரும் கொஞ்சமும் அக்கறை கொள்ளவில்லை.

கஜானாவில் பணமில்லை என்றவர்கள் எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு 110 சதவீதம் சம்பளத்தை உயர்த்தினார்கள். அரசு ஊழியர்களுக்கு நியாயமான ஊதிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தாததோடு, முரண்பாடுகளுடன் ஏற்படுத்தப் பட்ட ஊதியமாற்றத்திலும் தமிழகத்தில் 21 மாத ஊதிய மாற்ற நிலுவைத் தொகையை கொடுக்காமல் மறுத்தனர்.

வங்கிகளில் வாராக்கடன் - யார் காரணம்?

ஊழல் ஒழிப்பில் மத்திய அரசின் நிர்வாகத் திறமின்மையால், வங்கிகளில் கடன் வாங்கிவிட்டு திருப்பிச் செலுத்தாத தொழிலதிபர் விஜய் மல்லய்யா பிரிட்டனுக்கு தப்பிச் சென்றதன் மூலமாகவும், நீரவ் மோடி வங்கியில் கடன் வாங்க செய்த பித்தலாட்டங்கள் வாயிலாகவும், ஒவ்வொரு வங்கியாக மூடப்படக்கூடிய அபாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. பிரதமர், மக்கள் நலனுக்கான நபர் அல்ல. அவர் கார்ப்பரேட் கம்பெனிகளின் காப்பாளர் என்பதையும் ஊழல்வாதிகளுக்கு உதவி செய்பவர் என்ற அவப் பெயரையும் ஏற்படுத்தி யுள்ளது. ஆட்சியாளர்களின் வீராப்பு எல்லாம் விவசாயத்திற்காக டிராக்டர் வண்டி வாங்கிய விவசாயி அதற்கான கடன் தவணையை திருப்பிச் செலுத்த முடியாத நிலையில், தவணைப் பணம்கேட்டு அவரை நையப் புடைத்ததை கண்கூடாகப் பார்த்தோம். மேலும் கடன்கேட்கும் பொது மக்களிடம் இல்லாத ஆவணங்களை எல்லாம் கேட்டு கடன் இல்லை என்று கையை விரிப்பதும் நீரவ்மோடி, விஜய்மல்லய்யா போன்ற ஏமாற்றுப் பேர்வழிகளுக்கு எந்த ஆவணமும் இன்றி கோடிக் கணக்கில் கடன் வழங்குவதும் வாடிக்கையாக மாறிவிட்டது.

மேலும் வங்கியில் புத்தாயிரம் ரூபாய் கடன்வாங்கிட ஒரு பொதுஜனம் படும் அவஸ்தைகளும், அலைகழிப்புகளும் சத்தியசோதனை போன்ற சுயசரிதை எழுதுமளவிற்கு சம்பவங்கள் கொண்டது என்பது எல்லா நடுத்தர மக்களும் அறிந்துள்ளனர். ஆனால், சிலபேர்கள் மட்டும் பொய்யான ஆவணங்கள் மூலம் வங்கிகளில் நூறு முதல் ஆயிரக்கணக்கான கோடி களை கடனாக பெறுவதும் அடமான சொத்துக்கள் இல்லாமலேயே வங்கிகள் கடன் கொடுப்பது எப்படி என்ற கேள்வியும் இன்று ஒவ்வொரு இந்தியப் பிரஜையின் மனதிலும் ஏற்பட்டுள்ளது. மக்களின் வரிப்பணம் மற்றும்

சேமிப்பு தொகைகளை இப்படி அள்ளிக் கொடுத்ததன் காரணமாக சில வங்கிகள் திவாலாகும் சூழ்நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளதையும் இந்த ஆட்சியில் நாம் கண்டோம்.

இந்தியாவில் சமூகநீதிக்கான போராட்டங்களை முன்னெடுத்து மற்ற எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத வகையில் இட ஒதுக்கீடு, பொது விநியோகம், வேலை வாய்ப்பு வசதி போன்றவற்றில் தனித்துவத் தன்மையுடன் இருந்து வந்த தமிழகம் இப்போதைய மத்திய அரசின் தலையாட்டி பொம்மையாக மாறிவிட்ட தமிழக ஆட்சியாளர்களால் சமூகநீதிக்கான தனித்துவத்தையும் வாய்ப்புகளையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இழந்து வருகிறது. மத்திய அரசின் கொள்கைகள் அனைத்தும் ஏழைத் தொழிலாளர்கள் விவசாயிகள், தினக்கூலிகள், நடுத்தர மக்கள், பொருளாதாரத்தில் பிற்படுத்தப்பட்ட பிரிவினர் என மேட்டுக்குடி தவிர்த்த அனைவரையும் கசக்கிப் பிழிந்து சொல்லொணா துயரத்திற்கு ஆட்படுத்தி, மன உளைச்சலுக்கு ஆளாக்கி வருகிறது.

ஏழைகள் உபயோகப்படுத்தும் சமையல் எரிவாயுவில் தொடங்கி, ரேஷன் பொருட்கள் வரை தாக்குதல்கள் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆதார கட்டாயம் என அலைகழித்தது முதல் அதை வங்கிக் கணக்கில் சேர்க்க வேண்டும் என்றும், வங்கிக்கணக்கிற்கு பான் கார்டு அவசியம் என்றும், ஸ்மார்ட் கார்டு என்றும் படிப்பறிவில்லாத, ஏழை எளிய மக்களை டிஜிட்டல் யுகத்திற்கு கொண்டு செல்கிறேன் பேர்வழி என்று அலைகழிக்கும் போக்குதான் இன்றுவரை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

மீனவர் பிரச்சனையாக இருக்கட்டும், விவசாயிகள் பிரச்சனையாக இருக்கட்டும், காவிரி பிரச்சனையாக இருக்கட்டும், மாணவர் பிரச்சனையாக இருக்கட்டும் அதில் தமிழகத்தின் நலன்களை புறந்தள்ளி அதற்கு எதிரான நடவடிக்கைகளை மத்திய அரசு எடுத்து வருவதும், தமிழ் நாட்டிற்கான

“அரசே உங்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் அரசு ஊழியர்கள் ஆசிரியர்கள் என்ற வார்த்தைகளுக்கு இடம் இல்லையே?”

“அவர்களுக்கு இடம் சிறைச்சாலையில் உள்ளது.”

“அரசே என்ன கூறுகிறீர்கள்?”

“ம்..ம்...அவர்களுக்கு இடம் என் இதய சிறைச்சாலையில் உள்ளது என்று சொல்ல வந்தேன்.

டங் ஸ்லிப் ஆகிவிட்டது”

உரிமைகளை விட்டுக்கொடுக்காமல் போராட வேண்டிய தமிழக அரசோ “பதவியை பறிக்காமல் ஆட்சியைக் கவிழ்க்காமல் நீ என்ன வேணாலும் செய்துக்கோ” என்று மத்திய அரசிடம் அடிமைசாசனம் எழுதிக் கொடுத்து விட்டு, மீனவர்கள், விவசாயிகள், ஆசிரியர்கள், அரசு ஊழியர்கள், மாணவர்கள், பொதுமக்கள் என யாரைப் பற்றியும் கவலைப்படாமல் எம்எல்ஏக்களுக்கு சம்பள உயர்வு பென்சன் உயர்வு என தங்கள் நலனையும் ஆட்சி பறிபோகாமல் இருக்க இராப்பகல் பாராமல் கட்சி ஒன்றிணைப்புக்காக கலந்து பேசி தமிழக மக்களை மறந்துபோன நிலையில் அரசை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த ஆட்சியில் அரசு ஊழியர்கள்

ஆசிரியர்கள் நிலை

அரசு ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரை புதிய பென்சன் திட்டம் (CPS) திரும்பப் பெறப்பட்டு பழைய பென்சன் திட்டமே தொடரவேண்டும் என்ற கோரிக்கைகள் வலுத்து வருகின்றன. மேலும் மத்திய அரசின் 7வது ஊதிய மாற்றத்தில் பல்வேறு (Allowances) படிகள் மறுக்கப்பட்டுள்ளன. சில (Allowances) படிகள் குறைக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழக அரசு ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரை 1.1.2016 முதல் பெற வேண்டிய ஊதிய மாற்றம் 21 மாதங்களுக்குப் பிறகு அதாவது 1.10.2017 முதல் ஏற்படுத்தப்பட்டு 21 மாத ஊதியமாற்ற நிலுவை மறுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் ரூபாய் 25 ஆயிரம் கோடியை தமிழக அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் இழந்துள்ளனர்.

நாட்டிலேயே அரசுக்கு ஒழுங்காக வருமான வரி செலுத்துபவர்கள் அரசுத்துறை ஊழியர்கள். ஆனால் 7வது ஊதிய மாற்றத்திற்குப் பின்னர் வருமான வரியில் நிலையான கழிவும், அரசுத்துறை சேமிப்புகள் முதலீடுகள் போன்றவற்றில் காட்டப்படும் சலுகையின் உச்சவரம்பும் ஊதிய மாற்ற உயர்வுக்கு ஏற்ற வகையில் உயர்த்தப்படாத அநீதியும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தனியார்மயமும், அரசாணை எண் ஐம்பத்தாறும்

பல்வேறு தொழிற்சங்கங்களும், அமைப்புகளும் தனியார் மயத்தை எதிர்த்து தொடர்ந்து குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் மத்திய, மாநில அரசுகளோ தனியார்மயத்தை நோக்கி தீவிர நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு வருகின்றன. மத்திய அரசின் சுண்டுவிரல் அசைவுக்கு, சரணாகதி அடைந்து சேவகம் செய்யும் தமிழக அரசு தனியார்மயத்தை உறுதிபடுத்தும் வகையில் அரசாணை எண்.56-ஐ வெளியிட்டு மக்கள் நலனை கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளது.

ஏற்கெனவே காலியாக விடப்பட்டுள்ள மூன்றரை லட்சம் பணியிடங்களில் வேலை வாய்ப்புகளில் பதிவு செய்து இலவு காத்த கிளியாக காத்திருக்கும் தமிழக இளைஞர்களின் எதிர்காலமும், பட்டப்படிப்பு படித்துவிட்டு தேர்வாணைய தேர்வுகளுக்காக தயாராக இருக்கும் மாணவர்களின் எதிர்காலமும் குழிதோண்டி புதைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒப்பந்த மற்றும் அவுட்சோர்சிங் முறையில் ஆட்களை நியமிப்பதன் மூலமாக வேலை வாய்ப்புகளில் அரசு மற்றும் அரசுசார்ந்த துறைகளில் வேலைக்காக பதிவு செய்து காத்திருக்கும் சுமார் 43 லட்சம் இளைஞர்கள் மற்றும் 49 லட்சம் பெண்களின் நிலை இப்போது கேள்விக்குறியாகியுள்ளது.

பன்னாட்டு உணவுக்கொள்கை ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (IFPRI) வெளியிட்டுள்ள உலக வறுமைக் குறியீடு 2017 பட்டியலில், பட்டியலிடப் பட்டுள்ள 119 நாடுகளில் இந்தியா 100 வது இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. இந்தியாவிற்கு கீழே உள்ள இரண்டு ஆசிய நாடுகள் பாகிஸ்தானும், ஆப்கானிஸ்தானும் மட்டும்தான். மேலும் உலக நாணய நிதியம் (IMF) சமீபத்தில் வெளியிட்ட 'உலகப் பொருளாதார கண்ணோட்டம்' இதழில் இந்தியாவின் வளர்ச்சி குறைந்துள்ளது என்றும் அதற்குக் காரணம் பண மதிப்பிழப்பு நடவடிக்கையும், ஜிஎஸ்டி வரிவிதிப்பில் நிலவும் குழப்ப நிலையும்தான் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது.

இதேபோல, கறுப்புப் பணத்தை பெருமளவுக்கு வெளியே கொண்டு வருகிறேன் பேர்வழி என்று 1000 மற்றும் 500 ரூபாய் நோட்டுக்களின் பணமதிப்புகளை அதிரடியாக நீக்கி கிராமப்புற பொருளாதாரத்தையும், அமைப்புசாரா தொழில்களையும் சீர்குலைத்து ஏராளமான மக்களின் வேலைவாய்ப்பையும், பொருளாதார நிலையையும் பறித்ததுதான் மத்திய அரசின் பண மதிப்பிழப்பு நடவடிக்கையால் ஏற்பட்ட லாபம். ஏழைகளும், நடுத்தர மக்களும், படிப்பறிவு இல்லாதவர்களும் இந்த அறிவிப்பினால் சொல்லொணா இன்னல்களுக்கு ஆளானதும் பழைய நோட்டுக்களை புது

நோட்டுக்களாக மாற்ற நாள் முழுதும் கால்கடுக்க வங்கி வாசல்களில் காத்திருந்து சிலர் அங்கேயே இறந்துபோனதும் தான் மிச்சம்.

வெறுப்பைத் தோற்றுவித்த நடவடிக்கைகள்

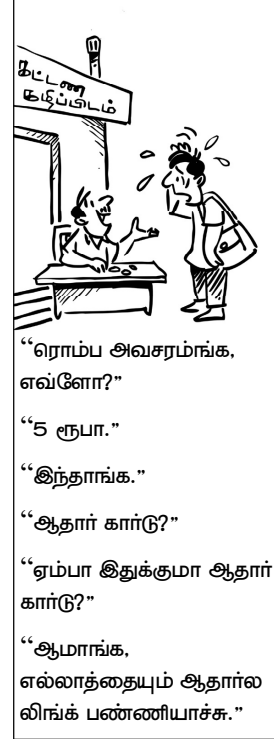
உற்று நோக்கினால் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் மத்திய ஆட்சி எடுத்த எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டவர்கள், அன்றாடங் காய்ச்சிகளும், விவசாயிகளும், தொழிலாளர்களும், ஆசிரியர்களும், அரசு ஊழியர்களும் தான். காஸ் சிலிண்டருக்கான மானியம் பெறுவதற்கு வங்கிக் கணக்கை இணைக்க கட்டாயப்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து, ஆதார் எண்ணை ஒவ்வொரு மூலை முடுக்கிற்கும் அவசியம் என உரைத்து மக்களை அலைகழித்து வருகின்றனர்.

படிக்காத, பாமர மக்கள் நிறைந்துள்ள இந்நாட்டில், 12 குடிக்கக்கூட வக்கில்லாதவனிடம் டிஜிட்டல் இந்தியா பற்றிய போதனைகள் எந்தவிதப் பலனையும் ஏற்படுத்தவில்லை. அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலை உயர்வு, காய்கறிகள் மீதான விலையேற்றம் மற்றும் பெட்ரோல் மற்றும் டீசல் விலைகள் நாள் தோறும் நிர்ணயிக்கும் போக்கு போன்றவை மத்திய அரசின் மீது மக்களுக்கு மிகுந்த வெறுப்பைத் தோற்றுவித்துள்ளன.

மத்திய அரசிடம் அடகு வைக்கப்பட்ட மாநில

உரிமைகள்

தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் கல்வி, காவிரி, கலாச்சாரம், பொதுசேவை வரி, மீனவர் பிரச்சனை, மாணவர் எதிர்காலம், வேலை வாய்ப்பு என அனைத்துத்துறைகளிலும் மாநிலத்தின் உரிமைகள் அனைத்தும் மத்திய அரசிடம் அடகு வைக்கப்பட்டு, நிர்வாகம் சீர்கெட்டு, எத்திசையில் பார்த்தாலும் போராட்டங்களும், ஆர்ப்பாட்டங் களுமாய் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக போய்க்கொண்டிருக்கிறது. கடந்த ஒரு ஆண்டில் மட்டும் தமிழகத்தில் 31 ஆயிரம் போராட்டங்கள் நடைபெற்றதாக முதல்வரே பெருமிதம் கொள்கிறார்.

தமிழகத்தில் நடைபெறும் தலையாட்டி பொம்மை ஆட்சியை பயன்படுத்தி மத்திய அரசாங்கம் உச்சநீதிமன்றம் விதித்துள்ள காவிரி மேலாண்மை வாரியம் அமைக்க வேண்டும் என்ற தீர்ப்பை காலில் போட்டு மிதித்தது. இந்த நாட்டின் உயரிய நீதி அமைப்பான உச்ச நீதிமன்றம் 25 வருடகாலமாக நடந்து வரும் ஒரு வழக்கின் அனைத்து அம்சங்களையும் ஆராய்ந்து ஒரு தீர்ப்பை வழங்கிய பிறகும் அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய இந்த நாட்டின் உயரிய நிர்வாக அமைப்பாக இருக்கும் மத்திய அரசே அதை அமல்படுத்த முன்வரவில்லை.

காரணம் கர்நாடகத்தின் எதிர்ப்பும் அங்கு மத்திய ஆட்சிக்கு உள்ள வாக்கு வங்கியும்தான். அதன்பிறகு அமைக்கப்பட்ட காவிரி மேலாண்மை வாரியமும் பின்னர் அமைக்கப்பட்ட குழுவும் அதன் அதிகார எல்லைகளும் மத்திய அரசின் கைகளுக்குள் வைக்கப்பட்டுள்ள நிலை தமிழகத்தில் விவசாயத்துக்கு பேராபத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஹைட்ரோ கார்பன் தொடர்ந்து தற்போது ஸ்டெர்லைட் ஆலை வரைக்கும் மக்களின் மனநிலையை மதிக்காமல் மத்திய அரசு செயல்படுவதும் மாநில அரசு அதற்கு துணைபோவதும், காவிரி மேலாண்மை வாரியத்தை தன்னாட்சி அதிகாரம் கொண்ட அமைப்பாக ஏற்படுத்தாத நிலையும் தமிழகத்தை மத்திய அரசு மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையுடன் நடத்தி வருகிறது என்பதற்கான ஆதாரங்களாகும்.

பண மதிப்பிழப்பு நடவடிக்கையும் மக்கள் பரிதவிப்பும்

2016 நவம்பர் 8ஆம் தேதி எந்தவிதமான முறையான ஆலோசனையும் இன்றி பிரதமரால் ரிசர்வ் வங்கியின் ஒப்புதலின்றி தன்னிச்சையாக திடீரென்று அறிவிக்கப்பட்ட பண மதிப்பு நீக்க நடவடிக்கை நாட்டில் கடுமையான எதிர்மறை விளைவுகளை ஏற்படுத்தி தேசப் பொருளா தாரத்தை படுகுழியில் தள்ளிவிட்டது. ரூ.500 மற்றும் ரூ.1000 நோட்டுக்கள் செல்லாதவை என்கிற அறிவிப்பிற்குப் பிறகு, கள்ளப்பணம் ஒழியும், கறுப்புப் பணம் பிடிபடும், தீவிரவாதம் அடங்கிவிடும், லஞ்சம் ஊழல் நாட்டைவிட்டே ஓடி விடும் என்றெல்லாம் காரணங்கள் சொல்லப்பட்டன.

ஆனால் இதுநாள்வரை அப்படி எதுவும் நடந்துவிடவில்லை. மாறாக பிரதமரின் இந்த அறிவிப்பினால் மிகவும் சிரமத்திற்கு ஆளானவர்கள் கோடிக்கணக்கான நடுத்தர மற்றும் அடித்தட்டு மக்கள்தான். குறிப்பாக ஏடிஎம் வசதி இல்லாத கிராமங்களிலும் நெடுந்தொலைவில் வங்கி வசதி கொண்டிருந்த பகுதிகளிலும் வாழ்கின்ற மக்கள் தங்கள் வேலைக்கு

செல்லமுடியாமல் கையில் இருந்த சொற்ப பணத்தை மாற்ற வங்கிகளின் வாசல்களில் நோட்டுக்களை மாற்ற காத்துக்கிடந்தனர்.

ஏழைகள் ஒழிக்கப்பட்ட இந்தியா

ஏழைகளே இல்லாத இந்தியா என்பது ஐம்பது ஆண்டுகளாக அரசியல் கட்சிகள் வைத்து வரும் கோஷம். ஆனால் எந்த அரசாலும் செய்ய முடியாத அந்த சாதனையை ஐந்தாண்டுகளில் நிகழ்த்திக் காட்டியிருக்கிறார் பிரதமர் உணவு பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் மூலம். இந்த சட்டத்தின்படி நான்கு அல்லது மூன்று இரு சக்கர வாகனம் வைத்திருப்போர், ஒரு குடும்பத்தின் மொத்த வருமானம் ரூ.8,333 உள்ளோர், 3 அறையுள்ள கான்கிரீட் வீடு வைத்துள்ளோர், டிராக்டர் வைத்திருப்போர், 300 யூனிட்டுக்கும் மேல் மின்சாரம் பயன்படுத்துவோர், வணிகம் செய்வோர், வருமானவரி கட்டுவோர் ஆகியோருக்கெல்லாம் இனி ரேஷன் பொருட்கள் கிடையாது என்று அறிவிக்கப்பட்டது.

மேற்சொன்ன வகைகளுக்குள் அடங்கும் கோடிக்கணக்கான மக்கள் இந்த சட்டத்தின் மூலம் அரசு விதிகளின்படி வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் உள்ளவர்களாக கருதப்பட மாட்டார்கள். அப்படி என்றால் இனிமேல் இந்தியாவில் யாரும் வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழ் வரமாட்டார்கள். எல்லோரும் நடுத்தர வர்க்கம்தான். இதன்படி ஏழைகள் இல்லாத (அதாவது ஏழைகள் ஒழிக்கப்பட்ட) புதிய இந்தியாவை உருவாக்கியிருக்கிறார் பிரதமர். இந்த சட்டம் இந்தியாவில் உள்ள இரண்டு மாநிலங்களைத் தவிர அனைத்து மாநிலங்களிலும் அமல் படுத்தப்பட்டு விட்டது. அந்த இரண்டு மாநிலங்கள் தமிழகமும் கேரளாவும். தமிழ்நாட்டில் தற்போது நடந்து வரும் அடிமைகள் ஆட்சியில் இப்போதுள்ள மத்திய ஆட்சியே தேர்தலுக்குப்பிறகும் தொடருமானால் இந்த சட்டம் தமிழகத்திலும் அமல்படுத்தப்படுவதற்கு சாத்தியக்கூறுகள் அதிகம் உள்ளன.

ஒரே தேசம். ஒரே வரி - ஜி.எஸ்.டி.

ஜி.எஸ்.டி.யை அமுல்படுத்துவதன் மூலம் இந்திய நாட்டில் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளும், வெகுஜன மக்களின் பிரச்சனைகளும் தீர்ந்துவிடும் என மத்திய அரசு சொன்னது. இதன்மூலம் ஒரு ஒற்றைச் சந்தையை உருவாக்க முடியும், இதில் வெளிப்படைத் தன்மை இருக்கும், விலைவாசி குறையும், கொள்ளை, பதுக்கல் வரி ஏய்ப்பு போன்றவை தவிர்க்கப்படும், நிறுவனங்களிடையே போட்டி உருவாக்கப்பட்டு விலைகள் குறையும், உள்நாட்டு வளர்ச்சி அதிகரிக்கும் என்றெல்லாம்

சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அது அமுல்படுத்தப்பட்ட பிறகு எல்லாம் தலைகீழாக மாறியது. ஜி.எஸ்.டி. அமுல்படுத்திய முதல் 15 நாட்களில் பொருட்களின் விலை நிலவரம் மாநிலத்துக்கு மாநிலம் வேறு வேறாக இருந்தது.

மொபைல் கட்டணம், எல்.ஐ.சி.பாலிசிகளுக்கான பிரிமியம், வங்கி மற்றும் முதலீடுகள் முதலான சேவைகள், டிடிஎச் சேவைகள், ஆன்லைன் டிக்கட் புக்கிங், சுகாதார பாதுகாப்பு பிரிமியம், பள்ளிக்கட்டணம், இரயில்சேவைகள், குளிப்பானங்கள், சிகரெட்டுகள் மற்றும் புகையிலைப் பொருட்களின் விலை தாறுமாறாக உயர்ந்துள்ளது. சமையல் எரிவாயுவின் விலை அதிகரித்துள்ளது. சாமானிய மக்கள் பயன்படுத்தும் பொருட்களின் விலைகள் உயர்ந்ததால் உற்பத்தி குறைந்து வேலையின்மை பெருகியுள்ளது. இதனால் தொழில் வளர்ச்சி, வேலையின்மை, சுற்றுலா போன்ற தொழில்களும் பாதிப்படைந்துள்ளன.

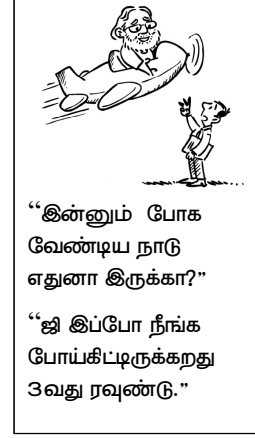
இன்று நாடு முழுவதும் ஜவுளி, பட்டாசு, தீப்பெட்டி, பீடி, முந்திரி தோட்டம், கட்டுமானம், போக்குவரத்து, மருந்து, தையல் போன்ற சிறு தொழில்கள் ஜிஎஸ்டியால் கடும் நெருக்கடி நிலைக்கு ஆளாகியுள்ளன. ஆனால் ஆல்கஹால், பெட்ரோலியப் பொருட்கள் போன்றவை ஜிஎஸ்டி வரம்பிற்கு வெளியே வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரே நாடு ஒரே வரி என்ற அறிவிப்பு வெறும் கண்துடைப்பே என்பதற்கு பெட்ரோல் மீது 57 சதவீத வரி விதிக்கப்படுவதும் டீசல் மீது 55 சதவீத வரி விதிக்கப்படுவதும் சிறந்த உதாரணங்கள். இவற்றை ஜிஎஸ்டிக்குள் கொண்டு வந்தால் உச்சபட்சமாக 28 சதவீதம்தான் வரி மட்டுமே விதிக்க முடியும்.

ஒரு அரசாங்கமானது வருமான சீர்திருத்தம் மூலமாக நாட்டில் சுபிட்சமான ஒரு நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்றால் என்ன செய்ய வேண்டும்? இந்தநாட்டின் செல்வந்தர்கள், கார்ப்பரேட்டுகளிடம் வசூலிக்கப்படும் செல்வ வரி, வருமானவரி போன்றவற்றை உயர்த்தி மக்கள் மீது விதிக்கப்படும் மறைமுக வரியை குறைக்க வேண்டும். ஆனால் இந்தியாவில் என்ன நடக்கிறது? பிற மேற்கத்திய நாடுகள் ஜிஎஸ்டி வரியினை விதிக்கிறது என்பதற்காக நாமும் அதைப்பார்த்து பின்பற்றுவது முட்டாள்தனம். அத்தகைய முட்டாள்தனத்தினால் விளைந்த கடும் பாதிப்புகளை இன்று தேசமும் மக்களும் அனுபவிக்க வேண்டிய நிலை எழுந்துள்ளது. சிறு, குறு தொழில்கள் கடும்பாதிப்புக்கு உள்ளாகி அதனால் பல லட்சக்கணக்கான பேர் வேலை இழந்துள்ளனர்.

பிரதமரின் வெளிநாட்டுப் பயணங்கள்

2014 தேர்தலில் வென்ற உடன் உலகம் சுற்ற புறப்பட்டு விட்டார் பிரதமர். கடந்த நான்கரை ஆண்டுகளில் 84 முறை வெளி நாடுகளுக்கு பயணம் மேற்கொண்டுள்ள பிரதமரின் வெளிநாட்டு பயணச் செலவு மட்டும் 2012 கோடி ரூபாய். மன்மோகன்சிங் (2009ஆம் ஆண்டு முதல் 2012ஆம் ஆண்டு) ஆட்சிக் காலத்தில் 36 முறை மட்டுமே வெளிநாட்டுப் பயணங்களை மேற்கொண்டிருந்தார். பிரதமரின் வெளிநாட்டு பயணம் ராஜீவ் ரீதியிலான உறவுகளைத் தவிர்த்து வேறு எந்தப் பலனையும் இந்தியாவுக்கு ஏற்படுத்தித் தரவில்லை.

பாகிஸ்தானை பயங்கரவாத நாடாக அறிவிக்கும் முயற்சியில் சீனாவை சமாதானப் படுத்த முடியவில்லை இந்தியாவால். வீட்டோ பவர் கொண்ட சீனா பாகிஸ்தானுக்கு ஆதரவாக உள்ளதால் எல்லைதாண்டிய பயங்கரவாதத்தை பாகிஸ்தானிலிருந்து வேரறுக்க முடியாமல் இந்தியா பாதுகாப்பிற்கான செலவினங்களை பன்மடங்கு அதிகரிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எழுந்துள்ளது. இதனாலும் இந்தியப் பொருளாதாரம் இன்னும் பலவீனமடையக்கூடும். ஆக பிரதமரின் வெளிநாட்டுப் பயணங்கள் வர்த்தக ரீதியிலும் ராஜ்ஜிய ரீதியிலும் உரிய பலன்களை இந்தியாவுக்கு பெற்றுத்தரவில்லை என்பதே நிதர்சனம்.

“இன்னும் போக வேண்டிய நாடு எதுனா இருக்கா?”
“ஐ இப்போ நீங்க போய்கீட்டிருக்கறது 3வது ரவுண்டு.”

மூன்றாண்டு கால தமிழக ஆட்சி

கடந்த மூன்றாண்டுகளாக தமிழகத்தில் செயலற்ற ஆட்சியைத்தான் மக்கள் அனுபவித்து வருகிறார்கள். கர்நாடகத்தில் காவிரி நீர் திறந்துவிட சிறப்பு சட்டமன்றம் கூட்டப்பட்டு உச்சநீதிமன்ற உத்தரவுக்கு எதிராக தீர்மானம் எடுக்கும் நிலையில் இங்கே ஒரு அனைத்துக்கட்சி கூட்டத்தை கூட்டக்கூட ஆளும் அதிமுக அரசு முன்வரவில்லை. ஒரு பிரச்சனை என்று வந்தால் பக்கத்து மாநிலங்களில் எல்லா அரசியல்வாதிகளும் கட்சிபேதமின்றி ஒன்றுகூடும் நிலையில் தமிழகத்தில் அப்படி ஒன்று சேர்ந்து குரல் எழுப்புவதில் கூட அரசியல் ஆதாயங்கள் மட்டுமே முன்னிறுத்தப் படுகின்றனவே தவிர மக்களின் நலன் என்ற மகோன்னதம் மிதிபட்டதுதான் மிச்சம்.

தமிழக மீனவர் பிரச்சனையில் இந்திய அரசு காட்டிவரும் அலட்சியம் கொஞ்சமும் மன்னிக்க முடியாத பச்சைத்துரோகம் என்பது மீண்டும் மீண்டும் நிரூபிக்கப்பட்டு வருகிறது. இலங்கை கடற்படையால் தமிழக மீனவர் பிரிஞ்சோ சுட்டுக்கொல்லப்பட்ட நிகழ்விற்கு இந்திய அரசு இலங்கைக்கு கண்டனம் கூட தெரிவிக்காததும், ஐந்து நாட்கள் அவர் உடலை வாங்கமறுத்து மீனவர்கள் போராட்டம் நடத்தி, மத்திய அமைச்சர் வந்து இனிமேல் இதுபோன்ற நிகழ்வுகள் நடக்காது என்ற உறுதிமொழி தந்ததன் பேரில் உடலைப்பெற்று அடக்கம் செய்த நிகழ்வும், அடுத்த நாளே, மீன்பிடிக்கச் சென்ற மீனவர்கள் மீண்டும் இலங்கை கடற்படையினரால் தாக்கப்பட்டு விரட்டியடிக்கப்பட்ட சம்பவமும் தமிழகம் முழுவதும் கொதிப்பலை களை ஏற்படுத்தி விட்டிருக்கிறது.

பிரச்சனைகள் முற்றினால், மாநில முதல்வர் பிரதமருக்கு கடிதம் எழுதி அனுப்பிவிட்டு, “என் கடமை முடிந்துவிட்டது இனிமேல் அதை செய்ய வேண்டியது மத்திய அரசுதான்” என தனக்குண்டான பொறுப்பிலிருந்து நழுவிக்கொள்வது நவீன அரசியலின் நரித்தனமாகி வருகிறது.

ஜல்லிக்கட்டு தடையை நீக்க மத்திய அரசிடம் கேட்டால், வழக்கு உச்சநீதிமன்றத்தில் இருக்கிறது, உச்சநீதிமன்ற தீர்ப்பை மீறி எதுவும் செய்யமுடியாது என்று கூறிய இதே மத்திய அரசுதான் காவிரியில் தண்ணீர் திறந்து விடச் சொன்ன உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பை மதிக்காத கர்நாடகத்தை கண்டிக்காதது மட்டுமல்ல அதே உச்சநீதிமன்றத்தில் காவிரி மேலாண்மை வாரியம் அமைக்க முடியாது என்று 7 கோடி தமிழக மக்களும் அதிர்ச்சியடையும்படி பதில் மனு தாக்கல் செய்தது.

“நேற்றுவரை சண்டை போட்டீங்க, ஒருவர் மீது ஒருவர் சேற்றை வாரி இறைத்துக் கொண்டீர்கள். இன்று மானம் கூடு சொரணை இன்றி எந்த முகத்தை வைத்து கூட்டணி வைத்துக் கொண்டீர்கள் என்று கேட்பவர்களுக்கு ஒன்றை சொல்லிக் கொள்கிறேன். நாங்கள் சண்டை போட்டுக்கொண்டது வேண்டுமானால் எங்கள் நலனுக்காக இருக்கலாம், ஆனால் கூட்டணி வைத்துக் கொண்டது மக்கள் நலனுக்காக. எங்களுக்கு மக்கள் நலனைத் தவிர வேறு என்ன தெரியும்?”

கர்நாடகத்திற்கு ஒரு நீதி, தமிழகத்திற்கு ஒரு நீதி இதுதான் மத்திய அரசின் ராஜநீதி. வசதிபடும் இடங்களில் உச்சநீதிமன்ற தீர்ப்பை மதிப்பதாக காட்டிக் கொள்வதும், வாக்கு தேவைப்படும் இடங்களில் (கர்நாடகம்) வாக்கு அரசியலுக்காக உச்சநீதிமன்ற தீர்ப்பை மதிப்பதுமான இரட்டை நிலையை மேற்கொண்டுள்ள மத்திய அரசின் பொய்முகம் தமிழக மக்களுக்கு நன்றாகவே தெரியத் தொடங்கியுள்ளது.

தூத்துக்குடியில் உள்ள ஸ்டெர்லைட் ஆலையை மூட வேண்டும் என்று அந்த மாவட்ட மக்கள் நூறு நாட்களாக போராட்டம் நடத்தினார்கள். நூறு நாட்களாக போராடும் மக்களை தமிழக அரசின் உயரதிகாரிகளோ, அமைச்சர்களோ, துணைமுதல்வரோ, முதல்வரோ அழைத்துப் பேசுவோ சாதக பாதகங்களை கேட்டு பிரச்சனையை சுமுகமாக தீர்க்கவோ அல்லது குறைந்த பட்சம், மக்களின் நலனை மீறி ஆலையை அரசுத் திறக்க ஒப்புக் கொள்ளாது என்றதொரு அறிக்கையையோ அறிவிப்பையோ வெளியிடவோ முன் வரவில்லை. மாறாக நீங்கள் என்ன செய்தாலும் எத்தனை நாள் போராட்டம் நடத்தினாலும் நாங்கள் ஆலையை மூடப் போவதில்லை என்ற கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு சர்வாதிகார அராஜகத்தில் இறங்கி, நியாயமான முறையில் போராட்டம் நடத்திய மக்களை சிட்டுக்குருவிகளை சுட்டுத் தள்ளுவதுபோல் கண்மூடித்தனமாக சுட்டுத்தள்ளி அடித்துத் துவைத்து 13 உயிர்கள் வரை உயிர் இழக்கவும் பல அப்பாவி மக்களின் உயிர்கள் ஊசலாடவும் வைத்து படுபாதகச் செயல் புரிந்தனர்.

தமிழக அரசில் போதிய திட்டமிடுதல் கடைபிடிக்கப்படாததாலும், தொழில் வளர்ச்சியில் அக்கறை செலுத்தாததாலும், வளர்ச்சிக்கும் வருவாய்க்குமான திட்டங்கள் வகுக்கப்படாததாலும், அரசு கஜானா வழித்தெடுக்கப்பட்டுவிட்ட நிலையில், வெறும் கையில் முழம்போடும் பசப்பும், பாசாங்கும்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அரசு நிர்வாகம் டாஸ்மாக் விற்பனையை வைத்துத்தான் நடைபெறுகிறது என்ற நிதர்சனமும், 500 டாஸ்மாக் கடைகளை இழுத்து மூடியதால் அரசுக்கு ஏற்பட்ட நட்டத்தை சரிகட்ட மதுவின் விலை உயர்த்தப்பட்டுள்ள அறிவிப்பும், உணர்த்தும் யதார்த்தம் ஒன்றுதான் - அரசு செய்யும் தவறுகளுக்கு தண்டனை பெற வேண்டியவர்கள் அதன் மக்களே.

போக்குவரத்து கழகத்தில் ஓய்வூதியர்களுக்கு நான்கு மாதங்களாக பென்ஷன் தரப்படவில்லை. அதைக் கேட்டு போராட்டம் நடத்தினால் மெளனிக்கிறது அரசாங்கம். உக்கிரமான போராட்டம் நடத்தினால் நான்கு போக்குவரத்துக் கழக பணிமனைகளை அடகு வைத்துத்தான் ஓய்வூதியம்

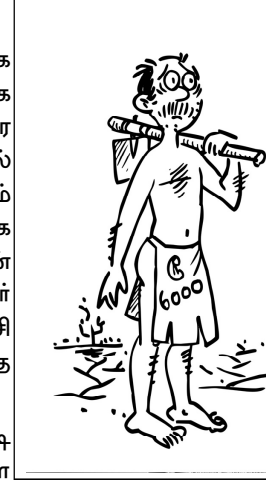
தரமுடியும் என்று கூறுகிறது. போக்குவரத்து தொழிலாளர்களுக்கான பென்ஷன் தொகை போக்குவரத்து கழக பயன்பாட்டிற்காக பயன்படுத்தப்பட்டுவிட்டதாக கூறும் அரசு அதை ஊழியர்களுக்கு தெரிவிக்காமலேயே இவ்வளவுநாள் இருட்டடிப்பு செய்து வந்துள்ளது.

இதே போல் பங்களிப்பு ஓய்வூதிய திட்டத்தில் இதுநாள்வரை பணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கும் அரசு ஊழியர்கள் பணம் எவ்வளவு? அது எங்குள்ளது? எனக் கேட்டால் ரூ.21820.90 கோடி ரூபாய் பொதுவைப்பு நிதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதாக அறிவிப்பு வருகிறது.

இது எந்த அளவுக்கு உண்மை என்பதும் இந்த தொகையும் அரசின் வேறு ஏதாவது திட்டங்களுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டு விட்டதோ என்ற சந்தேகமும் அரசு ஊழியர்களுக்கு எழுந்துள்ளது.

ரூ.6000 எழுப்பும் நூறாயிரம் கேள்விகள்

விவசாயிகள் தங்கள் வாழ்வாரத்திற்காக செய்யாத போராட்டங்களே இல்லை. தமிழக விவசாயிகள் தமிழகத்திலிருந்து டெல்லி வரை போராடியும், எலி திண்ணும் போராட்டம் முதல் நிர்வாணப் போராட்டம் வரை நடத்தியும் அவர்களை பிச்சைக்காரர்களை விட கேவலமாக நடத்தின மத்திய மாநில அரசுகள். விவசாயிகளின் தோழன் என்று ஆட்சிபீடத்தில் அமர்ந்த பிரதமர் விவசாயப் பிரதிநிதிகளை அழைத்துப் பேசி ஆறுதல் கூறக்கூட முன்வரவில்லை என்பதை நாடே கண்டு திகைத்தது.

கார்ப்பரேட்டுகளின் கடன்களை தள்ளுபடி செய்ய முன்வந்த அரசு விவசாயிகளின் கடன்களை ரத்து செய்ய முன்வரவில்லை. மாறாக அவர்களை வீதியில் நிர்வாணமாக ஓடவிட்டு ரசித்த, தண்ணீர் விடாமல் தடுத்த, சொல்லொணாத் துயரம் கொடுத்த, அதே பிரதமர் மீண்டும் நான் விவசாயிகளின் தோழன் என்பதை சிறு குறு விவசாயிகளுக்கு மூன்று தவணையாக ரூ.2,000 வீதம் ரூ.6000 வழங்கப்படும் என்ற அறிவிப்பின் மூலம் கடந்தகால அவரது தவறுகளை மூடிமறைக்க முயற்சிக்கிறார்.

ஐந்து வருடங்களாக கண்ணுக்குத் தெரியாத விவசாயிகள் தேர்தல் நெருங்கும் சமயத்தில் நெருக்கமாகத் தெரிவது ஒன்றும் இந்திய அரசியல்

களத்தில் விசித்திரமான நிகழ்வு இல்லை. இந்திய மனித வளர்ச்சி ஆய்வின்படி 2004-05ல் வேளாண்மையை முதன்மை தொழிலாகக் கொண்ட 35% குடும்பங்கள் 2011-12ல் வேளாண்மை சாராத வேறு தொழில்களுக்கு மாறியுள்ளனர்.

2015ஆம் ஆண்டின் தொழிலாளர் சம்மேளனத்தின் விவரங்கள் படி வேளாண்மையில் ஈடுபட்டுள்ள மொத்த விவசாயிகள் மற்றும் தொழிலாளர்களில் 49 சதவீதம் விவசாயிகள் மற்றும் 70 சதவீதம் விவசாயம் சார்ந்த தொழிலாளர்கள் தகுதியானவர்களாக இருந்தும் முழுநேர அளவு வேலை பெறுவதற்கு பெரும் போராட்டத்தை சந்திக்க வேண்டியிருந்தது.

பெரும்பாலான நாட்கள் வேலையே கிடைப்பதில்லை. இதனால் மாறிவரும் பொருளாதாரச் சூழ்நிலையில் இவர்களில் பெரும்பாலானோர் வேளாண்மை மற்றும் அது சார்ந்த தொழில்களிலிருந்து மாறி கட்டிடம் கட்டுதல், சாலை அமைப்பு போன்ற வேலைகளுக்கு மாறி விவசாயிகள் என்ற அந்தஸ்தை இழந்து நிற்கின்றனர். விவசாயத்தோடு ஒப்பிடுகையில் இவ்வாறு விவசாயம் சாராத தொழில்களில் வருமானம் கூடுதலாக இருக்கிறது என்பதே காரணம்.

விவசாயத்தின் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தை வைத்து இன்றைய பொருளாதாரத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்து கொள்வது சவாலாக இருக்கிறது. அதனால் விவசாயத் தொழில்களிலிருந்து மாறி வந்துவிட்ட இவர்கள் பயனாளிகளாக கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வார்களா என்ற சந்தேகம் எழுந்துள்ளது.

ஆனால் தேர்தல் நெருங்கிவிட்ட சூழ்நிலையில் அவர்களின் வாக்குகளை பெறுவதற்காக மிகுந்த ஆராய்ச்சி செய்யாமல் கணிசமான நடுத்தர விவசாய குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு விவசாயத் தொழில் ஏற்கெனவே செய்தவர்கள், தெரிந்தவர்கள் என்ற அடிப்படையில் முதல் தவணை ரூ.2000ஐ தேர்தலுக்கு முன்னதாக அவர்கள் வங்கிக் கணக்கில் சேர்த்துவிட முனைப்பான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஏழை மற்றும் வறுமைக்கோடுக்குக் கீழ் உள்ள மக்களுக்கு தமிழக அரசு அறிவித்துள்ள ரூ.2000 ரொக்கமும் கூட வாக்குவங்கியை மனதில் கொண்டு வழங்கப்படும் தேர்தல் கொடை என்பதை நாட்டு மக்கள் அனைவரும் அறிவர்.

இந்த திடீர் ரொக்கத் தொகை அறிவிப்பின் மூலம் அடித்தட்டு மற்றும் நடுத்தர மக்களின் வாழ்க்கையை இந்த அரசாங்கங்கள் முன்னுக்கு கொண்டு

வர விரும்பவில்லை என்கிற நிதர்சனமும் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. ஏனென்றால் இந்தியாவில் வேலைவாய்ப்பின்மை முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு 6.1 சதவீதமாக இன்றளவும் உள்ளது.

இதன் நிலை கிராமப்புறங்களில் மிகவும் மோசமடைந்துள்ளது. கிராமப்புறங்களில் ஆண்களின் வேலை வாய்ப்பின்மை 2011-12ல் 5 சதவீதமாக இருந்தது. 2016-17ல் 17.4 சதவீதமாகவும் பெண்களின் வேலை வாய்ப்பின்மையானது 4.8 சதவீதத்திலிருந்து 13.6 சதவீதமாகவும் உயர்ந்துள்ளது. இதில் படித்தவர்களும் அடங்குவர்.

ஆக மத்திய மாநில அரசுகளின் ரூ.6000 திட்டமும் ரூ.2000 இலவசமும் ஏழை மற்றும் விவசாயிகளின் நிரந்தரப் பசியை போக்காது என்பதும் இவை ஆட்சியில் இருக்கும் அரசியல்வாதிகளின் தேர்தல்கால ராஜதந்திரங்கள் என்பதும் அரசு ஊழியர்களும் ஆசிரியர்களும் அறியாதவை அல்ல. எப்போதும் போல் மக்கள் இப்போதும் இந்த சலுகைகளுக்கு மயங்கி தங்களுக்கு வாக்களித்து விடுவார்கள் என்ற ஆட்சியாளர்களின் எண்ணம் இனிமேல் ஈடேறாது என்பதை இந்தத் தேர்தல் நிச்சயம் உணர்த்தும். அதை நாமும் மக்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும்.

இந்தத் தேர்தலிலும் அரசு ஊழியர்களும், ஆசிரியர்களும் ஆற்ற வேண்டிய தேசக் கடமை

2019 ஜனவரி 22ம் தேதி முதல் அரசு ஊழியர்கள் ஆசிரியர்கள் கூட்டமைப்பான ஜாக்டோ-ஜியோ காலவரையற்ற வேலைநிறுத்தப் போராட்டத்தை கையிலெடுத்தது. இந்தப் போராட்டம் "சமூக நலனுக்கானது எதிர்கால இளைஞர்களின் கௌரவமான வாழ்க்கைக்கானது" என்கிற உண்மை நிலை மறைக்கப்பட்டு. "இது அரசு ஊழியர்கள் ஆசிரியர்களின் சம்பள உயர்வுக்கான போராட்டம்" என்ற பொய்ப்பிரச்சாரத்தினாலும் போலி அறிக்கைகளாலும் மக்களின் வெறுப்புக்கான போராட்டமாக இந்த ஆட்சியாளர்களால் சித்தரிக்கப்பட்டது.

தமிழக இளைஞர்களின் எதிர்காலத்தை வேலை வாய்ப்புகளை, வாழ்வாதாரத்தை அழித்துவிடக்கூடிய அரசாணை எண்.56ஐ தீயிட்டுக் கொளுத்தி போராட்டம் நடத்தினோம் நாம். அரசு கண்டுகொள்ளவில்லை. காலிப் பணியிடங்களை நிரப்புங்கள் அப்போதுதான் அரசு அலுவலகத்தில் மக்களுக்கான பணி செய்ய முடியும் என்றோம். கவனத்தில் கொள்ளவில்லை. அரசுப் பள்ளிகளை மூடாதீர்கள் என்று சொன்னோம் காதில் போட்டுக்கொள்ளவில்லை.

3500 சத்துணவு மையங்களை மூடாதீர்கள் என்றோம். கடுகளவும் அவர்கள் எடுத்த முடிவி லிருந்து அசையவில்லை. இவை பற்றியெல்லாம் முதலமைச்சரோ, நிர்வாக சீர்திருத்தத்துறை அமைச்சரோ, கல்வி அமைச்சரோ மக்களிடம் வாய்திறக்கவில்லை. அவர்களின் நோக்கமெல்லாம் ஆசிரியர்கள் மற்றும் அரசு ஊழியர்களுக்கு எதிராக பொதுமக்களை திசைதிருப்புவதாக மட்டுமே இருந்ததே தவிர அரசு ஊழியர்கள் ஆசிரியர்களின் நியாயமான பிரச்சனைகளை கேட்டு நிர்வாகத்தை சரிசெய்ய வேண்டும் என்றோ மாணவர்கள் நலனை காக்க வேண்டும் என்றோ இல்லை.

அரசாங்கம் நமக்கு செய்கிறேன் என்று வாக்குறுதி கொடுத்த கோரிக்கைகளையோ, சட்டப்படியாகவே நமக்கு கிடைக்க வேண்டி நிலுவைகளையோ வழங்கவில்லை. மேலும் அரசுத் துறைகளில் உள்ள காலியிடங்களை ஒழித்துவிட்டு கருவூல கணக்குத்துறை போன்ற துறைகளை தனியார்மயமாக்கும் நடவடிக்கைகளில் இறங்கி எதிர்கால இளைய தலைமுறையின் அரசு வேலை வாய்ப்பு உரிமைகளை வேரறுக்க நினைத்தது சமூக நீதிக்காக போராடிய காரணத்திற்காக அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் மீது துறை ரீதியான நடவடிக்கைகளும், காவல் துறை நடவடிக்கை களும், கைது நடவடிக்கைகளும், கட்டாய பணி மாறுதலும் மேற்கொண்டு, பிறகு உயர்நீதிமன்றமும் மாநில முதல்வரும் கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் அரசு ஊழியர்கள் ஆசிரியர்கள் தங்கள் போராட் டத்தை விலக்கிக் கொண்ட பிறகும், அவர்கள் மீதான துறைரீதியான நடவடிக்கைகளையும், காவல்துறையின் வழக்கு நடவடிக்கைகளையும் கைவிட இந்த மாநில அரசு மறுத்து வருதான செயலும், பலமுறை கோரியும் அரசு தன்னுடைய நடவடிக்கைகளை கைவிடாமல் நம்மை தீவிரவாதிகள் போல் சித்தரிக்கும் போக்கும் அவர்களுக்கெதிரான பிரச்சாரத்திற்குத் தூண்டி விட்டுள்ளது.

“ஏம்பா கூட்டத்துக்கு ஆளுங்க யாரையும் காணோம். ஏற்பாடு எதுவும் பண்ணலையா? தலைவருக்கு என்ன பதில் சொற்து?”

“பிரதமர் எல்லோருடைய கணக்குலயும் ரூ.15 லட்சம் போட்டுட்டதா யாரோ புரளியை கிளப்பி விட்டுட்டாங்க தலை. அதுனாலா எல்லாரும் பாங்க் வாசல்ல நின்னுக்கிப்பருக்காங்க”

ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் தவறை உணரவேண்டுமானால் அவர்களுக்கு நாம் தக்க பதிலடி கொடுக்க வேண்டும். 2003ஆம் ஆண்டு 1,76,000 பேர் ஒரே அரசாணை மூலம் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டு அவர்கள் அத்துணை பேரும் மீள்ப பணியமர்த்தப்பட்டதும், அதனைத் தொடர்ந்து வந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் அன்றைய ஆளும்கட்சி 40 தொகுதிகளையும் இழந்ததையும், அப்போது அரசு ஊழியர்கள் ஆசிரியர்கள் மக்கள் பிரச்சாரம் செய்து பகை முடிக்கும் பணி முடித்ததையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

அதே பாணியில் இப்போதும் நாம் நமது போராட்டத்திற்கான நியாயத்தை மக்களிடம் பிரச்சாரம் செய்து நம்முடைய வேலையை கெடுக்கப் பார்த்த வர்களை வேலைகளற்றுப் போகச் செய்ய வெஞ்சினம் கொள்ள வேண்டும். அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் சக்தி என்னவென்று உணர்த்த வேண்டும். நம்மீது கைவைத்தவர்களின் தலை மண்ணைக் கவவும் என்பதை தரணிக்கு இன்னொரு முறை பறைசாற்ற வேண்டும். எனவே புறப்படுவோம் தோழர்களே நமக்கான அணியின் வெற்றிக்காக பணி செய்ய, பகை கொய்ய, படை வெல்ல நாம் ஒவ்வொருவரும் தவறாமல் பங்களிப்போம்.

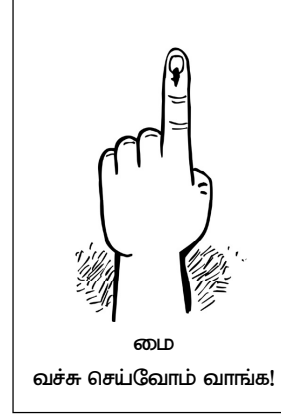
தேர்தல் ஆணையம் வாக்காளர்கள் அனைவரும் நூறு சதவீதம் தவறாமல் வாக்களிக்க வேண்டும் என்று ஊடகங்கள் மற்றும் சமூக வலைத்தளங்கள் மூலமாக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி வரும் நிலையில், தேர்தல் பணிகளில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வரும் நாம் ஜனநாயகக் கடமையிலிருந்து வழுவாமல், சார்புத் தன்மையற்ற நேர்மையான தேர்தலை நடத்திக் கொடுக்கும் வல்லமை படைத்த பெரும்சக்தி என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

அதே சமயம் தேர்தல் பணிகளில் ஈடுபடும் அரசு ஊழியர்கள் ஆசிரியர்களை அனைவரும் தங்கள் வாக்குகளை தபால் வாக்குகளாக செலுத்தும் கடமையிலிருந்து சற்றும் பின்வாங்காமல் வாக்களித்து நூறு சதவீதம் தபால் வாக்குகள் பதிவாவதை உறுதி செய்திட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

ஒரு ஓட்டுத்தானே என்று அசட்டுத்தனமாக இல்லாமல் நம்முடைய ஒவ்வொருவருடைய ஓட்டும் ஜனநாயகத்தின் தலையெழுத்தை மாற்றும் தன்மை கொண்டவை என்கிற பொறுப்போடு தேர்தல் பணியில் ஈடுபடும் அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் அனைவரும் சிந்தாமல், சிதறாமல், தயங்காமல், தவறாமல் தபால் வாக்குகளை நூறு சதவீதம் செலுத்திடக் கேட்டுக்கொள்கிறோம். பல தருணங்களில் தபால் வாக்குகள்தான் தேர்தல் முடிவுகளை மாற்றி அமைத்திருக்கின்றன என்கிற புரிதலோடு தேசத்தின், தலைவிதியை தீர்மானிக்கக்கூடிய இந்தத் தேர்தலில், படித்த பண்பட்ட

வர்க்கமான நாம் நூறு சதவீதம் தபால் வாக்குகளை செலுத்துவதையும் இயக்க நடவடிக்கையாக மேற்கொண்டு நம்முடைய ஜனநாயகக் கடமையை தவறாமல் நிறைவேற்றுவோம்.

நம்முடைய போராட்டங்கள் நடக்கும் போதெல்லாம் கூட இருந்து ஆதரிக்கும் அனைத்து தொழிற்சங்கங்களுக்கும் அதன் தலைவர்களுக்கும். அரசியல் கட்சி தலைவர்களுக்கும் நாம் நன்றிக்கடன்பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள்தான் அரசு ஊழியர்கள் ஆசிரியர்களின் போராட்டத்தை உடனே பேசி தீர்வு காணுங்கள் என்று அரசுக்கு அடிக்கடி கோரிக்கை வைத்துக் கொண்டே இருந்தார்கள். அரசியல் கட்சிகளில் இடதுசாரி கட்சிகள் 31.01.2019ஆம் தேதி அரசு ஊழியர்கள் ஆசிரியர்களுக்கு ஆதரவாக மாவட்டத் தலைநகரங்களில் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தப்படும் என்று அறிவிப்பு விட்டிருந்தார்கள்.

இத்தகைய அமைப்புகளின், அரசியல் கட்சிகளின் ஆதரவில்லாமல் நம்முடைய இத்தனை பெரிய போராட்டம் உலகின் கவனத்தை ஈர்த்திருக்காது. நம்முடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் கூப்பிட்டுப் பேசி தீர்க்க வேண்டும் என்று அரசுக்கு கோரிக்கை, எச்சரிக்கை, அறிக்கை என பல வடிவங்களிலும் ஆதரவளித்த அனைத்து தொழிற்சங்கத் தோழர்களுக்கும் பல்வேறு அரசியல் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் நாம் நன்றி சொல்ல கடன் பட்டிருக்கிறோம், வார்த்தைகளால் அல்ல நமக்கே உரித்தான பிரச்சாரங்களின் மூலம். நன்றிக்கடன் செய்வோமா?

வச்ச செய்வோம் வாங்க!

தற்போது நடைபெற உள்ள நாடாளுமன்றத் தேர்தல் மற்றும் சட்டமன்ற இடைத்தேர்தலில் காங்கிரஸ், தி.மு.க., கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள், விடுதலை சிறுத்தைகள் கட்சி, ம.தி.மு.க., கொ.ம.க., இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் லீக், இ.ஜ.க., போன்ற கட்சிகள் ஒரு அணியாகவும், மத்தியில் ஆளும் பா.ஜ.க., தமிழகத்தில் ஆளும் அ.தி.மு.க., பா.ம.க., தே.மு.தி.க., போன்றவை மறு அணியாகவும் நின்று போட்டியிடுகின்றன. முக்கிய கட்சிகள் எல்லாம் தேர்தல் அறிக்கை வெளியிட்டுள்ளன. தேர்தல் வாக்குறுதிகள் அனைத்தும் சட்டங்களாகி விடாது என்றாலும் எல்லா கட்சிகளும் தங்களது தேர்தல் அறிக்கையில் அரசு ஊழியர், ஆசிரியர் நலன்களுக்காக பழைய பென்சனை

மீண்டும் கொண்டுவருதல், அரசுத் துறைகளில் உள்ள காலிப் பணியிடங்களை நிரப்புதல் போன்ற அறிவிப்புகளை வெளியிட்டுள்ளன. ஆனால் ஆளும் அதிமுக வெளியிட்டுள்ள தேர்தல் அறிக்கையில் அரசு ஊழியர், ஆசிரியர் என்ற வார்த்தைகளே கூட இடம் பெறவில்லை. அரசு ஊழியர்கள் ஆசிரியர்களுக்கான நலன்கள் இல்லாமல் வெளியிடப்பட்ட அதிமுகவின் முதல் தேர்தல் அறிக்கை இதுவாகத்தான் இருக்கும். தேர்தல் அறிக்கையில் கூட அரசு ஊழியர்கள் ஆசிரியர்களின் நலன்களை புறந்தள்ளக்கூடியவர்களை அரசு ஊழியர்களும், ஆசிரியர்களும் என்ன செய்வார்கள் என்பதை 2019 தேர்தல் முடிவுகள் உலகுக்கு உணர்த்த வேண்டும். மக்கள் நலன் மறந்த சுயநலவாதிகளின் வேலையை முடிக்கும் வேளை இது. வச்ச செய்வோம் வாருங்கள்.

மேலே விவரித்தவாறு நம்மை காயப்படுத்தியவர்கள் யார்? களங்கப்படுத்தியவர்கள் யார்? காப்பாற்ற முனைந்தவர்கள் யார்? நாம் ஆதிக்க வேண்டியவர்கள் யார்? என்பதை சிந்தித்து, சிந்திப்பதோடு அல்லாமல் இந்த ஐந்தாண்டுகால மத்திய மற்றும் மூன்றாண்டு கால மாநில ஆட்சிகளின் அவலங்களை நமைச்சார்ந்த நண்பர்களுக்கு, உறவினர்களுக்கு, நட்பு வட்டாரங்களுக்கு எடுத்துக்கூறி இந்த நாட்டினை யார் ஆண்டால் தமிழகத்தின் உரிமைகள் காக்கப்படும் என்கிற புரிதலை நாம் சந்திக்கின்ற ஒவ்வொருவருக்கும் உணர்த்தி நம்மீது ஏவப்பட்டுள்ள தீராப்பழியை தீர்த்துக்கட்டுவோம் வாருங்கள்.

நாட்டையும், நாட்டு நலனையும், நாட்டு மக்களையும் பாதுகாக்க இக்கடமையை செவ்வனே நிறைவேற்ற முன்வருமாறு அனைத்து அரசு ஊழியர்களையும், ஆசிரியர்களையும், ஓய்வூதியர்களையும், இதரபகுதி உழைப்பாளி மக்களையும், வாக்காளப் பெருமக்களையும் அன்போடும் தோழமையோடும் கேட்டுக் கொள்கிறோம். இதன்மூலம் இந்திய அரசியல் அரங்கில் தமிழக அரசியல் மாற்றத்தில் வரலாறு படைப்பதற்கு நமக்கு கிடைத்துள்ள அரிய வாய்ப்பை இந்த நாடாளுமன்ற மற்றும் சட்டமன்ற இடைத்தேர்தலில் நாம் முழுமையாகப் பயன்படுத்தி அரசு ஊழியர்களையும் ஆசிரியர்களையும் தீவிரவாதிகள் போல் நடத்தி, துறைநடவடிக்கைகள் எடுத்து, காவல் நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு, பெண் ஊழியர்களை சிறையிலடைத்து, போராட்டம் நடத்தியவர்களை ஆம்புலன்ஸை மறித்ததாக பொய் வழக்கு போட்டு சிறையிலடைத்து காயப்படுத்தி, களங்கப்படுத்தி, முதுகில் குத்திய கயமையை வேரறுக்கும் கடமையாற்றுவோம்.

